

Tot té un gest de retorn

MIQUEL MARTÍ I POL

Tot té un gest de retorn quan parlo d'estimar-te
i em fan ressò la pluja i la mar tan llunyana.

D'aigua recent les mans i els ulls i tot. Voldria
purificar el silenci amb un sol gest i ungir
secretament de llum els horitzons més íntims.

Llavors fóra el poema; i un enfilall de coses
no sabudes encara: gavines i silenci,
i els teus ulls i silenci, i la tarda, concreta,
pensant-se novament en tot, i jo i l'espai
en una desigual recerca de colomes,
i el prodigi només presentit del teu cos
fet vent i tarda i llum a les mans tremoloses.

MARTÍ I POL, Miquel (2000): *Poesia completa*. Barcelona: Edicions
62.